

วิเคราะห์การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักกฏทนต์สูตรกับ โครงการชิม ช้อป ใช้

An Analysis of the Economic Solutions as in the Kutadanta Sutta: A Case Study of Chim Shop Chai Project

พระกุศล สุภเนตโต

Phra Kusol Supanetto

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Graduate School, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Email: supanetto@gmail.com

Received August 10, 2020; Revised September 7, 2020; Accepted March 10, 2021

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักกฏทนต์สูตรกับโครงการชิม ช้อป ใช้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเอกสาร โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ทำการชี้แจง และจากหนังสือ ตำรา บทวิเคราะห์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า 1) การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจที่ปรากฏตามกฏทนต์สูตรนั้น เป็นการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจมหภาค ด้วยการมอบเงินทุนและปัจจัยเพื่อการประกอบอาชีพ ให้แก่บุคคลที่มีความขยันขันแข็งในอาชีพของตน 3 กลุ่มคือ กลุ่มคือเกษตรกร พ่อค้า และข้าราชการ 2) โครงการชิม ช้อป ใช้ รัฐบาลมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการกระตุ้นเศรษฐกิจ ผ่านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ และ 3) วิเคราะห์การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักกฏทนต์สูตรกับโครงการชิม ช้อป ใช้ พบว่า โครงการชิม ช้อป ใช้ มีหลักการเช่นเดียวกับกฏทนต์สูตรใน 2 กรณีคือ รัฐต้องการบรรเทาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจของประชาชนด้วยการมอบเงินให้กับประชาชน และรัฐต้องการให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ตามหลักการของเศรษฐกิจมหภาค ทำให้เกิดกำลังซื้อเพิ่มขึ้นอันจะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศ สำหรับข้อแตกต่างกันมีดังนี้ พบว่ารัฐไม่ได้เลือกผู้เข้าโครงการตามกลุ่มอาชีพ แต่ให้ทุกอาชีพสามารถเข้าร่วมโครงการได้โดยอิสระ โครงการนี้ยังไม่มีกระตุ้นให้ข้าราชการทำงานได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด และยังไม่ได้สนับสนุนให้ประชาชนมีการประพฤติคุณธรรมบด 10 เพิ่มขึ้นอีกด้วย สุดท้ายโครงการนี้จึงไม่สามารถแก้ปัญหาใจผู้รายลดลงได้แต่อย่างใด ในส่วนการลงทะเบียนผ่านระบบโทรศัพท์มือถือ ก็อาจเป็นอุปสรรคทำให้ผู้ที่เดือดร้อนจากเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจที่แท้จริงไม่ได้เข้าร่วมโครงการนี้

คำสำคัญ: การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ; กฎทันทูตร; โครงการชิม ช้อป ใช้

Abstract

This Article aimed to analyze the economic solutions of the Chim Shop Chai Project in accordance with the Kutadanta Sutta's principles. This study was a qualitative as documentary research. Data were collected via Thai Tipitaka scriptures, books, documents, academic papers, and various researchers. The findings showed that 1) solving the economic problems based on the Kutadanta Sutta principles was to solve macroeconomic problems. The way to do this was to provide funding to 3 groups of people who are diligent in their careers, namely farmers, merchants, and government officers, 2) the Chim Shop Chai Project aimed to stimulate the economy through domestic tourism promotion, and 3) the economic solution analysis of the Chim Shop Chai Project in accordance with the Kutadanta Sutta's principles showed that the Chim Shop Chai Project has the same principles as the Kutadanta Sutta in 2 cases: (a) the government wanted to alleviate economic trouble for their people by giving money to the people, and (b) the government wanted economic circulation according to the principles of macroeconomics resulting in increased purchasing power in the country. For the differences, it was found that the government did not select participants into the program according to the occupational groups but allowing all professions to participate in the program freely. Not only participants who are low income, but the high-income people can also join. The government therefore did not promote production factors for farmers in any way. When this happens, it was still not to encourage those who were diligent in their careers as exemplified in. Only merchants who were registered for this project will benefit directly from this project. Moreover, this project did not result in government officers for working more efficiently in any way. Besides, it has not yet supported the people to increase their 10 Courses of Meritorious actions. Because the money given from this project can be misused to buy liquor and cigarettes, so it does not reduce the problem of bandits.

Keywords: Economic Solutions; Kutadanta Sutta; Chim Shop Chai Project

บทนำ

ปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นปัญหาที่มีอยู่คู่โลกนี้มานานแสนนาน มนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัยต่างก็หาวิธีแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไป สภาพปัญหาการขับเคลื่อนไม่มั่นคงและยั่งยืน ในด้านความรู้ บุคลากร การเงิน การใช้ต้นทุนที่มีเครือข่าย ขาดยุทธศาสตร์การทำงาน และปัจจัยเชิงสาเหตุ

ส่งผลต่อการขับเคลื่อนทางตรงเชิงบวก (นริสา พิชัยวรุฒนะ, ประจัญ กิ่งมิ่งแสง และไพศาล แนนอุดร, 2562) รัฐบาลในแต่ละประเทศมีหน้าที่บริหารจัดการให้ประเทศเกิดการพัฒนาด้านต่างๆ ซึ่งการพัฒนาและแก้เศรษฐกิจนับเป็นเรื่องสำคัญต่อความอยู่ดีกินดีมีสุขของประชาชน ในส่วนของการบริหารจัดการกิจกรรมทางเศรษฐกิจระดับประเทศนั้นเกี่ยวข้องกับหลักเศรษฐศาสตร์มหภาค (ทรงธรรม ปิ่นโต และคณะ, 2555) ที่มีเป้าหมายให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ เกิดการจ้างงานเต็มที่ มีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเป็นปกติสุขไม่มีโจรผู้ร้าย ในทางกลับกันหากระบบเศรษฐกิจมีปัญหา ก็จะทำให้บุคคลมีรายได้ไม่พอในการเลี้ยงชีพ อันเป็นเหตุก่อให้เกิดปัญหาสังคมและอาชญากรรมต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาการว่างงาน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เป็นต้น โดยมีกระบวนการในการวางแผน การสร้างความร่วมมือ หรือ การเสริมสร้างประโยชน์ร่วมกัน (กองเกียรติ รักษ์ธรรม, 2563) การยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เข้ามาแทนที่อดีต ด้วยใจที่เป็นกลาง (สุวรรณี ฮ่อแสงชัย, พระปราโมทย์ วาทโกวิโท และพระมหาวิระศักดิ์ อภินนุทเวที, 2563)

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2562 โดยการนำเสนอของกระทรวงการคลัง ได้ออกมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศอันเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าโครงการ “ชิม ช้อป ใช้” (รัฐบาลไทย, 2562) ซึ่งมาตรการนี้ได้ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ โดยรัฐจะสนับสนุนวงเงิน 1,000 บาทต่อคน เข้ากระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ (G-Wallet) เพื่อเป็นสิทธิในการซื้อสินค้าและบริการจากผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการนี้ นอกจากนี้รัฐจะสนับสนุนวงเงินชดเชย (cash back) เป็นจำนวนร้อยละ 15 ของค่าใช้จ่ายที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 4,500 บาทต่อคน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดจากท่องเที่ยวในจังหวัดที่ไม่ใช่ภูมิลำเนาของตนเอง โดยรัฐบาลคาดว่าจะเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนต่างๆ ทั้งนี้ ในการซื้อสินค้าและบริการดังกล่าวจะต้องเป็นการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวผ่านแอปพลิเคชัน “เป๋าตัง” เพื่อซื้อสินค้าและบริการจากผู้ประกอบการที่รับชำระเงินด้วยแอปพลิเคชัน “ถุงเงิน” สำหรับผู้ที่เข้าร่วมโครงการนี้จะต้องมีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปในวันลงทะเบียน มาตรการนี้ถูกกล่าวถึงผลกระทบทั้งในแง่ดีและแง่เสียที่จะเกิดขึ้นกับระบบเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง โดยผู้ที่ได้ประโยชน์จากมาตรการนี้ย่อมจะชื่นชมและกล่าวถึงข้อดีของมาตรการนี้ ส่วนในทางตรงกันข้ามผู้ที่ไม่ได้ประโยชน์ก็อาจมีการตั้งคำถามถึงข้อเสียของมาตรการนี้ ในแง่มุมต่าง ๆ เพราะการที่รัฐบาลแจกเงินให้คนไปเที่ยวโดย ผู้ที่ได้รับเงินไม่ต้องทำงานใด ๆ นั้น เท่ากับเป็นการส่งเสริมให้คนเกียจคร้านในการทำงาน อันเป็นการปลูกฝังค่านิยมผิด ๆ ให้กับประชาชน และในส่วนของนักวิชาการทางด้านเศรษฐศาสตร์ก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าภายใต้สภาวะของการเปลี่ยนแปลงอย่างสูงนั้น ผู้นำที่มีลักษณะของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง จะสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ขององค์การ และก่อให้เกิดประสิทธิผลเป็นอย่างดีแก่องค์การ (มยุรี วรรณสกุลเจริญ และชาญณรงค์ รัตนพนากุล, 2563)

พระพุทธศาสนา กำเนิดขึ้นมายาวนานกว่า 2,500 ปี ตั้งแต่ครั้งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ พระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ จนกระทั่งเสด็จดับขันธปรินิพพาน มีรูปแบบในการปกครองที่แตกต่าง กันเนื่องจากเมื่อครั้งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ยังทรงพระชนม์ชีพอยู่ ทรงปกครองสงฆ์โดยใช้หลัก ธรรมาธิปไตย ทรงแสดงธรรม บัญญัติพระวินัย ทรงบริหารการคณะสงฆ์และการพระศาสนา ทรง วิวินิจฉัยอธิกรณ์ของภิกษุโดยที่พระพุทธองค์ทรงเป็นธรรมราชา มีพระสาวกเป็นพระธรรมเสนาบดี เป็นผู้สนองงาน พร้อมด้วยพระมหาโมคคัลลานะและพระเถระทั้งหลาย ทรงมอบหมายให้สงฆ์ประชุม กันเป็นการร่วมกันทำสังฆกรรม ผู้เข้าร่วมประชุมพึงเป็นสมานสังวาสกันเป็นไปตามหลักแห่งธรรมวินัย ในการควบคุม กาย วาจา ใจ (สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ ป.อ.ปยุตโต, 2561ก)

หลักคำสอนในพระพุทธศาสนา ได้มีคำสอนในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจปรากฏอยู่ใน พระไตรปิฎก ทั้ง 2 ระดับได้แก่ เศรษฐกิจจุลภาค เป็นเศรษฐกิจระดับปัจเจกบุคคล เรียกอีกอย่างหนึ่ง ว่า Microeconomic คำสอนที่ใช้แก้ไขปัญหาระดับนี้ก็มีปรากฏอยู่ เช่น ทิฏฐธัมมิกัตถประโยชน์ หรือ คาถาเศรษฐี, อปายมุข 6 (ช่องทางเสื่อมทรัพย์อัปชีวิต) สาราณียธรรม 6 (ธรรมเป็นที่ตั้งแห่งความ ระลึกถึง หลักการอยู่ร่วมกัน) เป็นต้น (สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ ป.อ.ปยุตโต, 2561ข) หลักธรรมที่ เป็นไปเพื่อประโยชน์ในปัจจุบันหรือหลักธรรมอันอำนวยประโยชน์ และหากได้มีการนำหลักนี้มา ประยุกต์ใช้ก็จะทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นเป็นผลให้ชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชนดีขึ้นตามไปด้วย (สรัญญา แสงอัมพร, 2561) สำหรับการแก้ปัญหาเศรษฐกิจมหภาค เป็นเศรษฐกิจในระดับภาพรวมใน ระดับประเทศ (คันสนีย์ ชุมพลปัญชร, 2559) เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Macroeconomics ก็มีปรากฏอยู่ใน ฎกัณฑ์ตสุตร ซึ่งเป็นพระสูตรที่พระพุทธองค์ทรงตอบปัญหาที่ฎกัณฑ์ตะพราหมณ์ได้ถามถึงการบูชาัญ ซึ่งพระองค์ได้ทรงตอบถึงการบูชาัญที่ถูกต้อง และสามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมบ้านเมืองมี ความสงบร่มเย็น พระเจ้ามหาวชิตราช ทรงรับคำของพราหมณ์ปุโรหิตแล้ว ได้พระราชทานพันธุ์พืชและ อาหารแก่พลเมืองที่เข้มักเข้มนในเกษตรกรรมและการเลี้ยงปศุสัตว์ พระราชทานต้นทุนให้แก่พลเมืองผู้ เข้มักเข้มนในพาณิชย์กรรม พระราชทานอาหารและเงินเดือนแก่ข้าราชการที่ขยันขันแข็งในบ้านเมือง ของพระองค์ พลเมืองเหล่านั้นชวนชวายนในหน้าที่การงานของตน ไม่พากันเบียดเบียนบ้านเมืองของ พระองค์ บ้านเมืองอยู่ร่มเย็น ประชาชนต่างชื่นชมยินดีต่อกัน มีความสุขกับครอบครัว อยู่อย่างไม่ต้อง ปิดประตูบ้าน (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

จากการนำเสนอในเบื้องต้น จะเห็นได้ว่าพราหมณ์ปุโรหิต ได้ถวายคำแนะนำให้พระเจ้าวชิตราช พระราชทานปัจจัยในการดำรงชีวิตแก่ประชาชน ซึ่งรัฐบาลปัจจุบันก็มีการแจกเงินให้กับประชาชนคือ โครงการชิม ช้อป ใช้ คนละ 1,000 บาท กับผู้ที่เข้าร่วมโครงการ 10 ล้านคน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความ ประสงค์ที่จะวิเคราะห์การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักในฎกัณฑ์ตสุตรกับโครงการชิม ช้อป ใช้ ว่า มีความแตกต่างหรือสอดคล้องกันอย่างไร เนื่องจากการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจในพระพุทธศาสนานั้น จะเป็นการพัฒนาจิตใจไปพร้อมกันเรียกว่า “เศรษฐกิจดี จิตใจงดงาม” เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ แก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมให้กับผู้ที่สนใจต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักกฎหมายทันตสูตรกับโครงการชิม ช้อป ใช้

การทบทวนวรรณกรรม

กฎหมายทันตสูตร ทำให้ทราบแนวทางแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักในกฎหมายทันตสูตรนั้น เกิดจากเมื่อพระเจ้ามหาราชิตราชน ทรงต้องการประกอบพิธีบูชามหาธาตุ แต่พราหมณ์ปุโรหิต ได้ทูลให้ทรงปราบปรามโจรผู้ร้ายก่อนการบูชาธาตุ ไม่ใช่วิธีปราบปรามโจรผู้ร้ายด้วยการจับกุมตัวมาลงโทษตามที่มาในอดีต พราหมณ์ปุโรหิต ได้เสนอให้แก้ปัญหาโจรอันเนื่องมาจากความยากจนเป็นอันดับแรก ด้วยการส่งเสริมทุนทรัพย์ให้กับคนระดับล่าง 3 กลุ่ม ซึ่งชนทำมาหากินในอาชีพของตน ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มพ่อค้า และกลุ่มข้าราชการ (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

โครงการชิม ช้อป ใช้ ไม่ได้เป็นโครงการเพื่อช่วยเหลือคนยากจน แต่เป็นโครงการแก้ปัญหาเศรษฐกิจด้วยการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการท่องเที่ยวในประเทศ โดยมีแนวคิดที่ต้องการเบเทาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจของประชาชนด้วยการมอบเงินให้กับประชาชนที่เข้าร่วมโครงการเพื่อไปใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ อันจะเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน โดยที่โครงการชิม ช้อป ใช้ จะมอบเงินจำนวน 1,000 บาท ลงในกระเป๋าเงินที่หนึ่ง (E-Wallet1) ให้กับผู้ที่ลงทะเบียนเข้าโครงการโดยผ่านระบบโทรศัพท์มือถือได้สำเร็จจำนวน 10 ล้านคน และมอบเงินคืนกลับ ร้อยละ 15 (cash back 15%) แต่ไม่เกิน 45,000 บาท ลงในกระเป๋าเงินที่สอง (E-Wallet2) ของผู้เข้าร่วมโครงการ ในส่วนเฉพาะที่มีการใช้จ่ายนอกเขตจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของตนเอง โดยทางรัฐคาดว่าจะมีเงินหมุนเวียนในระบบจำนวน 310,000 ล้านบาท โดยคำนวณจากเงิน 1,000 บาทในกระเป๋าเงินที่ 1 และเงิน 30,000 บาทจากกระเป๋าเงินที่ 2 รวมทั้งสองกระเป๋าเงินเป็นจำนวน 31,000 บาทต่อคนเป็นจำนวน 10 ล้านคน (รัฐบาลไทย, 2562)

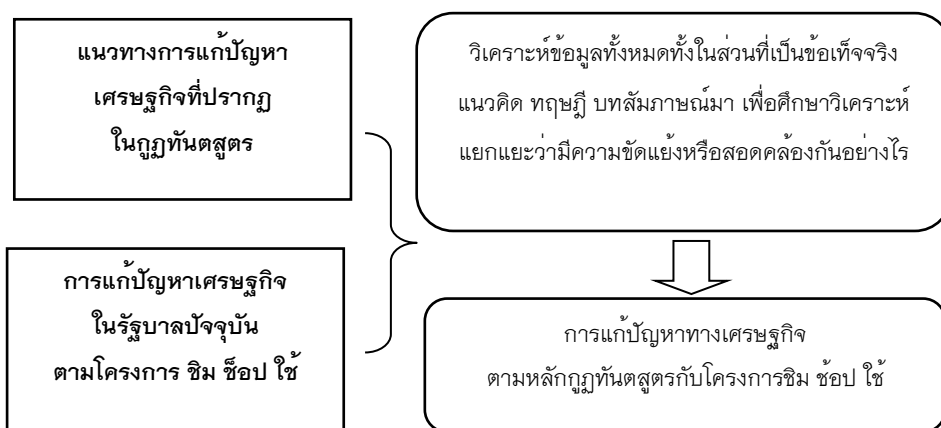
กฎหมายทันตสูตร ซึ่งเป็นพระสูตรที่พระพุทธองค์ทรงตอบปัญหาที่กฎหมายทันตพราหมณ์ได้ถามถึงการบูชาธาตุ ซึ่งพระองค์ได้ทรงตอบถึงการบูชาธาตุที่ถูกต้อง และสามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมบ้านเมืองมีความสงบร่มเย็น พระเจ้ามหาราชิตราชนทรงรับคำของพราหมณ์ปุโรหิตแล้ว ได้พระราชทานพันธุ์พืชและอาหารแก่พลเมืองที่หิวอดอยากในเกษตรกรรมและการเลี้ยงปศุสัตว์พระราชทานต้นทุนให้แก่พลเมืองผู้หิวอดอยากในพาณิชยกรรม พระราชทานอาหารและเงินเดือนแก่ข้าราชการที่ขยันขันแข็งในบ้านเมืองของพระองค์ พลเมืองเหล่านั้นชวนช่วยในหน้าที่การงานของตน ไม่พากันเบียดเบียนบ้านเมืองของพระองค์ บ้านเมืองอยู่ร่มเย็น ประชาชนต่างชื่นชมยินดีต่อกัน มีความสุขกับครอบครัว อยู่อย่างไม่ต้องปิดประตูบ้าน (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

จากการนำเสนอในเบื้องต้น จะเห็นได้ว่าพราหมณ์ปุโรหิต ได้ถวายคำแนะนำให้พระเจ้ามหาราชิตราชนพระราชทานปัจจัยในการดำรงชีวิตแก่ประชาชน ซึ่งรัฐบาลปัจจุบันก็มีการแจกเงินให้กับประชาชนคือโครงการ ชิม ช้อป ใช้ คนละ 1,000 บาท กับผู้ที่เข้าร่วมโครงการ 10 ล้านคน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความ

ประสงค์ ที่จะวิเคราะห์การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักในกฎทนต์สูตรกับโครงการชิม ช้อป ใช้ ว่ามีความแตกต่างหรือสอดคล้องกันอย่างไร เนื่องจากการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจในพระพุทธศาสนานั้น จะเป็นการพัฒนาจิตใจไปพร้อม ๆ กัน เรียกว่า “เศรษฐกิจดี จิตใจงดงาม” เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมให้กับผู้ที่สนใจต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดการวิจัยเอกสาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแยกเป็นการศึกษาใน 2 หัวข้อคือ

1. ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่ปรากฏใน กฎทนต์สูตร ที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์พุทธศาสนาเถรวาท ชั้นปฐมภูมิ (Primary Source) ได้แก่ พระไตรปิฎก อรรถกถา และเอกสารชั้นทุติยภูมิ (Secondary Source) โดยใช้เอกสาร หนังสือ ตำรา บทความของพระเถระ นักปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการทางพระพุทธศาสนา

2. ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจในรัฐบาลปัจจุบัน ตามโครงการ ชิม ช้อป ใช้จากมติคณะรัฐมนตรี เอกสารการแถลงข่าว บทความจากนักวิเคราะห์เศรษฐกิจ และงานวิชาการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดทั้งในส่วนที่เป็นข้อเท็จจริง แนวคิด ทฤษฎี บทสัมภาษณ์มา เพื่อศึกษาวิเคราะห์ แยกแยะว่ามีความขัดแย้งหรือสอดคล้องกันอย่างไร

ผลการวิจัย

1. การแก้ปัญหาเศรษฐกิจตามหลักในกฎทันตสูตร

จากการที่ได้ศึกษากฎทันตสูตร ทำให้ทราบแนวทางแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักในกฎทันตสูตรนั้น เกิดจากเมื่อพระเจ้ามหาวชิราวุธทรงต้องการประกอบพิธีบูชามหาญาณ แต่พราหมณ์ปุโรหิตได้ทูลให้ทรงปราบปรามโจรผู้ร้ายก่อนการบูชาญาณ ไม่ใช้วิธีปราบปรามโจรผู้ร้ายด้วยการจับกุมตัวมาลงโทษตามที่มาในอดีต พราหมณ์ปุโรหิตจึงได้เสนอให้แก้ปัญหาโจรอันเนื่องมาจากความยากจนเป็นอันดับแรก ด้วยการการส่งเสริมทุนทรัพย์ให้กับคนระดับล่าง 3 กลุ่ม ซึ่งชนชั้นต่ำมาหากินในอาชีพของตน ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มพ่อค้า และกลุ่มข้าราชการ (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

หลังจากที่ปัญหาโจรผู้ร้ายหมดไปด้วยการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจแล้ว พระเจ้ามหาวชิราวุธทรงขอความร่วมมือเรื่องการบูชามหาญาณจากคนระดับบน 4 กลุ่ม เพื่อเป็นบริวารของญาณ ทั้งนี้เพื่อต้องการให้อนุชน 4 เหล่านี้รับทราบและยอมรับถึงวิธีการแก้ปัญหาโจรผู้ร้ายด้วยการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ เมื่ออนุชน 4 เหล่ายอมรับการแก้ปัญหาโจรผู้ร้ายแบบใหม่นี้แล้ว การบูชาญาณวิธีใหม่ที่ใช้เพียงเนยใส น้ำมัน เนยขั่น นมเปรี้ยว น้ำผึ้ง และน้ำอ้อยเท่านั้น อันเป็นการปฏิบัติความเชื่อของการบูชาญาณแบบดั้งเดิมที่ต้องฆ่าสัตว์เป็นจำนวนมาก และหากพิจารณาข้อดีการใช้เนยขั่น นมเปรี้ยว น้ำผึ้ง และน้ำอ้อย ในการบูชาญาณทำให้หยุดการฆ่าสัตว์ทำปาณาติบาต แต่หันไปส่งเสริมเกษตรกรรมแทน

การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจของโครงการชิม ช้อป ใช้

โครงการชิม ช้อป ใช้ ไม่ได้เป็นโครงการเพื่อช่วยเหลือคนยากจน แต่เป็นโครงการแก้ปัญหาเศรษฐกิจด้วยการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการท่องเที่ยวในประเทศ โดยมีแนวคิดที่ต้องการเบเทาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจของประชาชน ด้วยการมอบเงินให้กับประชาชนที่เข้าร่วมโครงการเพื่อไปใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ อันจะเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน โดยที่โครงการชิม ช้อป ใช้ จะมอบเงินจำนวน 1,000 บาท ลงในกระเป๋าเงินที่หนึ่ง (E-Wallet1) ให้กับผู้ที่ลงทะเบียนเข้าโครงการโดยผ่านระบบโทรศัพท์มือถือได้สำเร็จ จำนวน 10 ล้านคน และมอบเงินคืนกลับ ร้อยละ 15 (cash back 15%) แต่ไม่เกิน 45,000 บาท ลงในกระเป๋าเงินที่สอง (E-Wallet2) ของผู้เข้าร่วมโครงการ ในส่วนเฉพาะที่มีการใช้จ่ายนอกเขตจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของตนเอง โดยทางรัฐคาดว่าจะมีเงินหมุนเวียนในระบบ จำนวน 310,000 ล้านบาท โดยคำนวณจากเงิน 1,000 บาท ในกระเป๋าเงินที่ 1 และเงิน 30,000 บาท จากกระเป๋าเงินที่ 2 รวมทั้งสองกระเป๋าเงินเป็นจำนวน 31,000 บาทต่อคน เป็นจำนวน 10 ล้านคน

ข้อดีของโครงการ

โครงการนี้เป็นการเพิ่มกำลังซื้อหรือเพิ่มอุปสงค์ให้ในระบบเศรษฐกิจในประเทศ และผลที่เกิดขึ้นก็คือ ทำให้ร้านค้าที่ร่วมโครงการต้องมีความขยันเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับลูกค้าที่มากขึ้น อันจะทำให้ร้านค้ามีรายได้เพิ่มขึ้น และยังเป็นการกระตุ้นทำให้คนตื่นตัวในการใช้แอปพลิเคชัน เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ระบบไร้เงินสด และรัฐบาลผู้เป็นเจ้าของโครงการได้รับคะแนนนิยมจากประชาชนเพิ่มขึ้น

ข้อบกพร่องบกพร่องของโครงการชิม ช้อป ใช้

โครงการนี้ไม่ได้เลือกผู้เข้าโครงการตามกลุ่มอาชีพที่มีความจำเป็น แต่ให้ทุกอาชีพสามารถเข้าร่วมโครงการได้โดยอิสระ จึงทำให้ผู้เดือดร้อนจริงไม่ได้รับความช่วยเหลือ เพราะโครงการนี้ไม่ได้ส่งเสริมปัจจัยการผลิตเพื่อเกษตรกรแต่อย่างใด รัฐควรแก้ปัญหาด้วยการให้ร้านที่ขายปัจจัยการผลิตเพื่อการเกษตร เข้าร่วมเป็นร้านค้าในโครงการมากขึ้น จึงควรออกนโยบายให้ข้าราชการทุกฝ่ายช่วยกันเชิญชวนให้ร้านขายปัจจัยการผลิตเพื่อการเกษตร และร้านค้าย่อยต่าง ๆ สมัครเข้าร่วมโครงการมากขึ้น อีกทั้งเพราะปัญหาการลงทะเบียนผ่านระบบโทรศัพท์มือถือทำให้ผู้เดือดร้อนจริง ๆ ไม่ได้รับความช่วยเหลือ อีกทั้งยังพบว่าโครงการนี้ไม่ได้สนับสนุนผู้ที่มีความขยันขันแข็งในอาชีพของตนเข้าร่วมโครงการ ไม่สามารถแก้ปัญหาใจผู้รายได้แต่อย่างใด เพราะไม่ได้แก้ที่ปัญหาความยากจนแก่ผู้ต้องการความช่วยเหลือโดยตรง ในส่วนของร้านค้าพบว่า โครงการนี้เปิดโอกาสให้ พ่อค้าธุรกิจขายส่งขนาดใหญ่สามารถเข้าร่วมโครงการนี้ได้ และในประเด็นสุดท้าย โครงการนี้ไม่ได้สนับสนุนให้มีการประพาศติคุณกรรมมถ 10 เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด เพราะเงินที่ได้จากโครงการนี้สามารถนำไปซื้อสุรา และบุหรืมาเสฟได้

วิเคราะห์การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักกฎทันทสุตรกับโครงการชิม ช้อป ใช้

การนำคุณค่าที่มีมาในกฎทันทสุตรมาใช้กับโครงการชิม ช้อป ใช้ จึงเป็นการอุดช่องว่างหรือปิดข้อเสียโครงการชิม ช้อป ใช้ เพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติต่อไปดังนี้

1) โครงการชิม ช้อป ใช้ ที่มุ่งกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการท่องเที่ยว และสามารถนำเงินในโครงการไปซื้อบุหรื และสุรา ได้ จึงถือว่าเป็นการสนับสนุนอบายมุข ซึ่งจะเป็นการดีกว่าหากโครงการนี้ห้ามนำเงินในโครงการไปซื้อบุหรื ละสุรา เพื่อเป็นการส่งเสริมศีลธรรมอันดีของประชาชนต่อไป

2) โครงการชิม ช้อป ใช้ ที่มุ่งกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการท่องเที่ยว ควรปรับให้กว้างขวางมากขึ้น ด้วยการให้ร้านค้าที่อุปกรณ์และสิ่งจำเป็นในการเกษตร เช่น ปุ๋ย ยาบำรุงพืช เมล็ดพันธ์ อุปกรณ์การเกษตรต่าง ๆ เข้าร่วมโครงการด้วย เพื่อให้ประโยชน์เกิดขึ้นกับเกษตรกรอันเป็นผู้ที่เป็นเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ อันจะทำให้สอดคล้องกับการช่วยเหลือเกษตรกร ตามกฎทันทสุตร

3) โครงการชิม ช้อป ใช้ ที่มุ่งกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการท่องเที่ยว ที่เปิดกว้างให้ผู้ลงทะเบียนสำเร็จได้รับเงิน 1,000 บาท มาใช้จ่ายนั้น ทางโครงการควรมีระบบคัดเลือกให้เฉพาะผู้ที่มีความขยันขันแข็ง หรือมีจิตอาสา เข้าร่วมโครงการเท่านั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้ที่มีความขยันขันแข็งและความประพฤติเหมาะสมเป็นคนดีได้เป็นต้นบุญต้นแบบในสังคม

4) โครงการชิม ช้อป ใช้ ที่มุ่งกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการท่องเที่ยว เป็นการแก้ปัญหาเศรษฐกิจแบบชั่วคราว เพราะเมื่อหมดเทศกาลท่องเที่ยวเศรษฐกิจก็จะซบเซาเหมือนเดิม เหมือนกับการกำจัดวัชพืชด้วยการตัดที่ยอดไม่ได้ถอนรากของวัชพืชออกมา จึงควรที่โครงการนี้จะต้องเร่งให้ร้านค้ารายย่อยทั้งหมดเข้าระบบร้านชิม ช้อป ใช้ เพื่อให้ทุกการใช้จ่ายของประชาชนได้รับเงินคืนกลับ ร้อยละ 15 และร้านค้ารายย่อยก็จะมียอดขายเพิ่มมากขึ้นด้วย

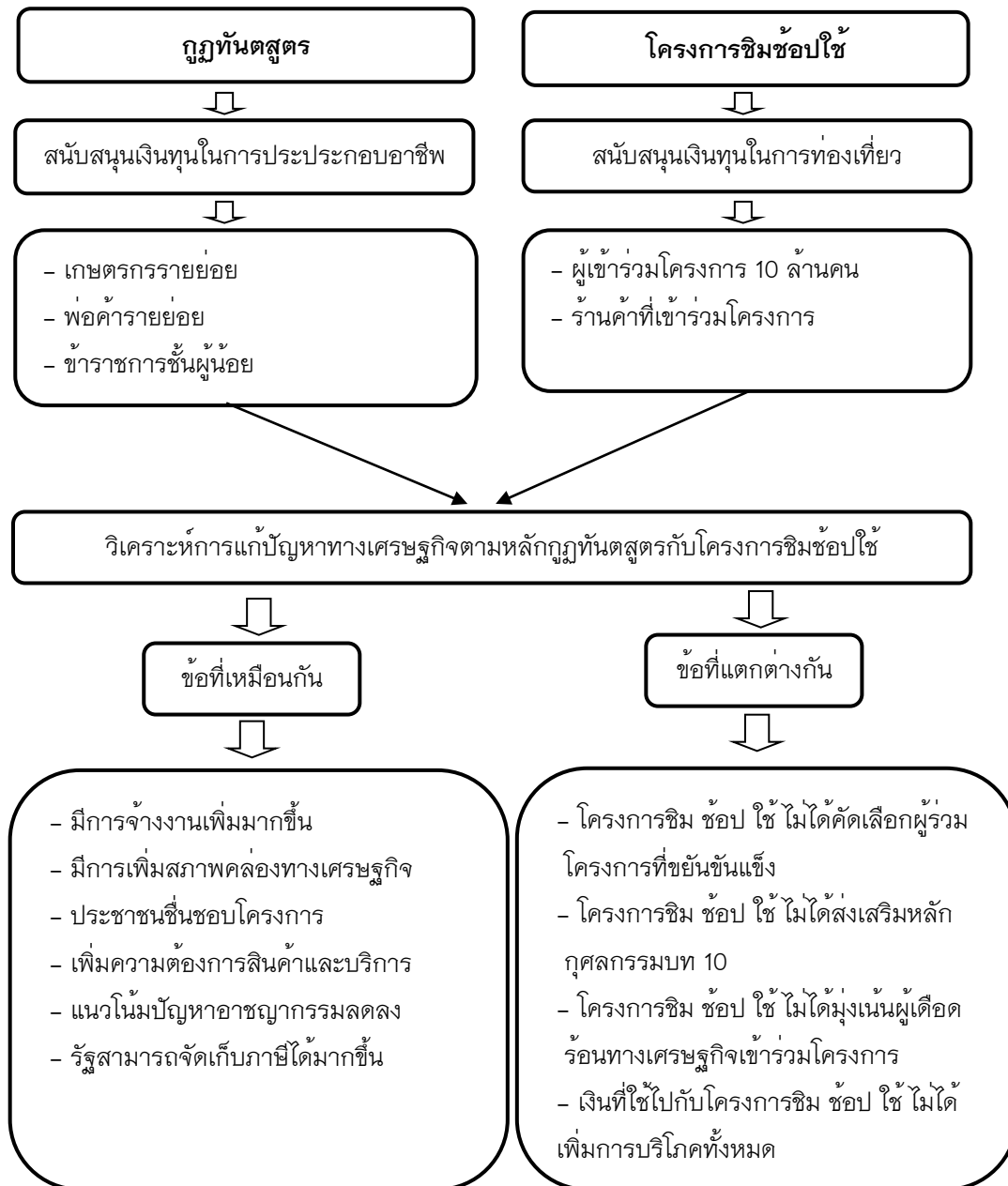
5) โครงการชิม ช้อป ใช้ ที่มุ่งกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการท่องเที่ยว ควรคัดเลือกผู้ที่ขาดทุนด้านปัจจัยในการดำรงชีพเท่านั้นให้เข้าร่วมโครงการเพื่อเข้ารับเงินช่วยเหลือ ไม่ควรนำเงินนั้นไปท่องเที่ยว เพราะเมื่อหมดเทศกาลท่องเที่ยว เศรษฐกิจก็จะกลับมาซบเซาดังเดิม แต่ควรให้นำเงินนั้นไปใช้เพื่อการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในการประกอบอาชีพของตนเอง ให้เป็นโครงการชิม ช้อป ใช้ ไปเรียนแทนที่จะใช้เงินไปเที่ยว เพราะการใช้เพื่อการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณค่าความรู้และทักษะให้กับตนเอง จึงจะเป็นการสอนให้เขาเลี้ยงปลาเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้ในระยะยาวอย่างแท้จริง เรียกว่า โครงการชิม ช้อป ใช้ ไปเรียน

6) โครงการชิม ช้อป ใช้ ที่มุ่งกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการท่องเที่ยว ซึ่งเมื่อคำนึงถึงคุณค่าทางรัฐศาสตร์ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ โครงการนี้ควรเลือกร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการที่ยั่งยืนแข็งแรง แต่ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพของตน ซึ่งจะเป็นการช่วยร้านค้ารายย่อยให้มีทุนในการขยายการค้าของตนไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ตรงตามหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญและโครงการนี้อาจใช้ชื่อโครงการชิม ช้อป ช่วยลงทุน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยพบว่า วิเคราะห์การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญกับโครงการชิม ช้อป ใช้ พบว่า โครงการชิม ช้อป ใช้ มีหลักการเช่นเดียวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญใน 2 กรณีคือ รัฐต้องการบรรเทาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจของประชาชนด้วยการมอบเงินให้กับประชาชน และรัฐต้องการให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้เพราะว่ารัฐบาลในแต่ละประเทศมีหน้าที่บริหารจัดการให้ประเทศเกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ ซึ่งการพัฒนาและแก้เศรษฐกิจนับเป็นเรื่องสำคัญต่อความอยู่ดีกินดีมีสุขของประชาชน ในส่วนของการบริหารจัดการกิจกรรมทางเศรษฐกิจระดับประเทศนั้นเกี่ยวข้องกับหลักเศรษฐศาสตร์มหภาค (ทรงธรรม ปิ่นโต และคณะ, 2555) ที่มีเป้าหมายให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ เกิดการจ้างงานเต็มที่มีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเป็นปกติสุข การยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เข้ามาแทนที่อดีต ด้วยใจที่เป็นกลาง (สุวรรณี ฮ่อแสงชัย, พระปราโมทย์ วาทโกวิโท และพระมหาวิระศักดิ์ อภินนทเวที, 2563) โครงการนี้เป็นการเพิ่มกำลังซื้อ หรือเพิ่มอุปสงค์ให้ในระบบเศรษฐกิจในประเทศ และผลที่เกิดขึ้นก็คือ ทำให้ร้านค้าที่ร่วมโครงการต้องมีความขยันเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับลูกค้าที่มากขึ้น อันจะทำให้ร้านค้ามีรายได้เพิ่มขึ้น และยังเป็นการกระตุ้นทำให้คนตื่นตัวในการใช้แอปพลิเคชัน เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ระบบไร้เงินสด และรัฐบาลผู้เป็นเจ้าของโครงการได้รับคะแนนนิยมจากประชาชนเพิ่มขึ้น ซึ่งรัฐบาลคิดว่าการกระตุ้นเศรษฐกิจในลักษณะอย่างนี้ น่าจะเป็นแนวทางที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามการจัดทำโครงการทุกอย่างย่อมมีข้อบกพร่อง และสามารถนำจุดด้อยไปพัฒนาให้เกิดความเหมาะสมในแต่ละบริบทต่อไป

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

แผนภาพที่ 2 แสดงความรู้ที่ได้จากการวิจัย

สรุป

กฎหมาย เป็นสูตรว่าการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ พราหมณ์ปุโรหิต จึงได้เสนอให้แก้ปัญหาใจอันเนื่องมาจากความยากจน ด้วยการส่งเสริมทุนทรัพย์ให้กับคนระดับล่าง 3 กลุ่ม ซึ่งชนชั้นทำมาหากินในอาชีพของตน ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มพ่อค้า และกลุ่มข้าราชการ โครงการชิม ช้อป ใช้ เป็น

โครงการแก้ปัญหาเศรษฐกิจด้วยการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการท่องเที่ยวในประเทศ โดยมีแนวคิดที่ต้องการบรรเทาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจของประชาชนด้วยการมอบเงินให้กับประชาชนที่เข้าร่วมโครงการเพื่อไปใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการให้ทุนเวียนทางเศรษฐกิจ โดยข้อดีของโครงการก่อให้เกิดรายได้ การสร้างงาน รัฐจัดเก็บภาษีได้เหมาะสม เป็นต้น แต่อย่างไรข้อแตกต่าง คือ การคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ หรือไม่ได้มุ่งเน้นผู้เดือดร้อน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มุ่งศึกษาการแก้ปัญหาเศรษฐกิจตามหลักกฎหมายทุนตสุตรกับโครงการชิม ช้อป ใช้ แต่เพียงโครงการเดียวเท่านั้น แต่ทางภาครัฐนั้นยังมีโครงการแก้ปัญหาเศรษฐกิจในโครงการอื่น ๆ อีกหลายโครงการ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

ภาครัฐต้องมุ่งเน้นการแก้ปัญหาเศรษฐกิจไปยังกลุ่มบุคคลที่มีรายได้น้อยซึ่งชนชั้นแข็ง 3 กลุ่ม คือ การสนับสนุนปัจจัยการผลิต คือ เมล็ดพันธุ์และเงินทุนแก่กลุ่มเกษตรกรรายย่อย การสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำแก่กลุ่มพ่อค้ารายย่อย และเพิ่มเงินเดือนและสวัสดิการข้าราชการชั้นผู้น้อย หากภาครัฐมีโครงการที่ตอบโจทย์ดังกล่าว การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจในประเทศจึงจะมีประสิทธิภาพ มากกว่าปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาวิเคราะห์การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักกฎหมายทุนตสุตรกับโครงการช้อปช่วยชาติ
2. ศึกษาวิเคราะห์การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักกฎหมายทุนตสุตรกับโครงการประกันราคาข้าว
3. ศึกษาวิเคราะห์การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจตามหลักกฎหมายทุนตสุตรกับโครงการจำนำข้าว

เอกสารอ้างอิง

- กองเกียรติ รักษ์ธรรม. (2563). การวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้การบริหารแบบมีส่วนร่วมตามแนวคิดของบวร (บ้าน วัด โรงเรียน) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. *วารสารศิลปการจัดการ*, 4(2), 458–471.
- ทรงธรรม ปิ่นโต และคณะ. (2555). *เศรษฐศาสตร์...เล่มเดียวอยู่*. กรุงเทพฯ: พลัสเพรส.
- นริสา พิชัยวรุฒมะ, ประจัญ กิ่งมิ่งแสง และไพศาล เน้นอุดร. (2562). ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนกองทุนสวัสดิการชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จังหวัดอุดรธานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 38(1), 35–44.
- มยุรี วรรณสกุลเจริญ และชาญณรงค์ รัตนพนากุล. (2563). ประสิทธิภาพขององค์การ. *วารสารศิลปการจัดการ*, 4(1), 193–204.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. (2539). พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

รัฐบาลไทย. (2562). มติคณะรัฐมนตรี 20 สิงหาคม 2562. สืบค้นเมื่อ 5 ธ.ค. 2562, จาก

<https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/22383>

คันสนีย์ ชุมพลปัญชร. (2559). กฎทันทูตรกับการจัดการเศรษฐกิจมหภาค. วารสารธรรมธรรมา, 2(2), 110–165.

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ ป.อ.ปยุตโต. (2561ก). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์. (พิมพ์ครั้งที่ 31). กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ ป.อ.ปยุตโต. (2561ข). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 41). กรุงเทพฯ: พลัฒม์.

สร้อยญา แสงอัมพร. (2561). การใช้หลักทฤษฎีภูมิคุ้มกันเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชน. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 5(2), 413–433.

สุวรรณณี ฮ่อแสงชัย, พระปราโมทย์ วาทโกวิโท และพระมหาวิระศักดิ์ อภินนุทเวที. (2563). มุมมองการศึกษาเชิงปรัชญา การยอมรับการเปลี่ยนแปลงเชิงพุทธสันติวิธี. วารสารศิลปการจัดการ, 4(1), 180–192.